

سید محمد میرزا محمد زاده

امضای سومین قرارداد محرمانگی با اندونزی

علی‌کاردر

روز دوشنبه (۱۸ مرداد) قرارداد محرمانگی بین شرکت ملی نفت ایران و شرکت نفت دولتی اندونزی، پرتامینا، به امضا رسید. براساس این قرارداد شرکت پرتامینا اندونزی برای مطالعه توسعه دو میدان آب تیمور و منصوری (آسماری – بنگستان) به‌منظور افزایش ضریب برداشت نفت خام یا به اصطلاح EOR اسنادی را از سوی شرکت ملی نفت ایران دریافت می‌کند و در مقابل متعهد می‌شود که از این اطلاعات برای بهره‌مندی خود یا ارائه به دیگر شرکت‌ها استفاده نکند. علی‌کاردر در جریان جلسه امضای این تفاهنامه اعلام کرد که در صورت به نتیجه رسیدن مطالعات از سوی شرکت اندونزیایی، برای امضای قرارداد توسعه اقدام خواهد شد. در واقع این تفاهنامه به معنای آغاز اجرای طرح نیست. کاردر همچنین تاکید کرد: «پرتامینا برای اجرای این طرح باید از بین هشت شرکت ایرانی که در وندور لیست اعلام شده‌اند یک شرکت را برگزیند چراکه دغدغه اصلی ایران در همکاری با شرکت‌های خارجی انتقال دانش و تکنولوژی به شرکت‌های ایرانی است.» همچنین مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران از پیشنهاد شرکت پرتامینا برای ایجاد یک پروژه مشترک پالایشگاهی با سرمایه‌گذاری چندین کشور از جمله ایران خبر داد، پروژه‌ای که قرار است به‌منظور خرید نفت ایران و استفاده از آن کلید یخورد.

علی‌کاردر با اشاره به این پروژه گفت: «در صورتی که این پروژه منافع اقتصادی و همچنین تضمین صادرات نفت ایران را به دنبال داشته باشد برای آن رایزنی خواهیم کرد.»

وی همچنین به استقبال ایران از همکاری با شرکت‌های دولتی جهان اشاره کرد و گفت: «پرتامینا باید حضور یک شرکت بین‌المللی دیگر را نیز در کنار خود داشته باشد تا اهداف انتقال تکنولوژی نیز در

این زمینه محقق شود.»

شرکت پرتامینا در واقع شرکت دولتی نفت و گاز اندونزی است. این شرکت در سال ۱۹۶۸ از ادغام شرکت پرتامین و پرینتا تشکیل شد. این شرکت هم‌اکنون دومین تولیدکننده نفت خام دولتی در اندونزی بعد از شرکت شورون پاسیفیک اندونزی است که در واقع شورون شاخه‌ای از شورون آمریکاست. در سال ۲۰۱۳ شرکت پرتامینا برای اولین بار در رده ۱۲۲ لیست ۵۰۰ شرکت مجله فورچون گلوبال در بین شرکت‌هایی قرار گرفت که درآمدی بالای ۷۰/۹ میلیارد دلار دارند.

همچنین این شرکت تنها شرکت اندونزیایی بود که در این لیست قرار گرفت. صنعت نفت اندونزی در ابتدا یک صنعت تحت اختیار استعمار هلند بود که در سال ۱۹۵۷ ملی شد و شرکت پرینتا به‌عنوان اولین شرکت نفتی دولتی ایجاد شد. با این وجود این شرکت به تهنایی توانست سال‌های درخشانی داشته باشد.

پس از آن در دهه ۱۹۷۰ همزمان با ادغام دو شرکت دولتی تولید این کشور رفته‌رفته افزایش یافت و تا انتهای سال ۱۹۷۳ سهم شرکت دولتی از تولید نفت این کشور به ۲۸/۲ درصد رسید.

نگاهی به عملکرد شرکت نفت فلات قاره ایران

فلاتی به وسعت غرور ایران

سکوی نصر منطقه عملیاتی سیری

به کارگیری سکوی سلمان پس از سال‌ها

میدان سلمان در منطقه عملیاتی لاوان یکی از میداین مشترک استراتژیک این شرکت به شمار می‌رفت که در سال‌ها متمادی بی‌بهره مانده بود. در سال ۹۴ تولید انرژی و همچنین شاهرها حیاتی صادرات نفت ایران و جهان بدل کرده است و وجود میداین و ذخایر مشترک نفت و گاز، این منطقه نقش بسزایی در بازی‌های سیاسی منطقه‌ای و حتی جهانی ایفا می‌کند؛ همین

مساله جایگاه شرکت نفت فلات قاره ایران را پررنگ‌تر می‌کند. این

شرکت از تمامی میداین نفتی و گازی به غیر از میدآن مشترک گازی پارس جنوبی در خلیج فارس و دریای عمان بهره‌برداری می‌کند و برای حفظ میزان تولید خود همواره عملیات‌های گسترده اکتشافی از جمله عملیات‌های مطالعاتی و لرزه‌نگاری را در برنامه دارد و پس از این فعالیت‌ها برای توسعه

و تولید از میداین اقدام می‌کند که از جمله این برنامه‌ها می‌توان به اقدام برای حفاری‌های اکتشافی در میداین فروزان، نصرت و اسفند که میداین مشترک ایران هستند اشاره کرد که پس از تصویب هیات‌مدیره شرکت ملی نفت ایران این فعالیت‌ها آغاز می‌شود. روز یکشنبه (۱۷ مرداد ۱۳۹۵) با صدور

حکمی از سوی مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، حمید بور، جانشین سعید حافظی در مدیریت عامل شرکت نفت فلات قاره ایران شد. به همین مناسبت «فرهنگستان» به بررسی عملکرد این شرکت در دوران مدیریت عامل حافظ پرداخته است.

نفت فلات قاره در این زمینه در بین سایر شرکت‌ها پیشگام بوده است و با برنامه‌ریزی‌های گسترده و تامین منابع مالی توانست با برگزاری مزایده گازهای مشعل، تکلیف گازهای همراه تولیدی نفت از میدان نفتی فروزان (که گاز آن در طول ۴۰ سال سوزانده می‌شد) را مشخص کند. میزان گازی که از این میدان بازیافت شد نزدیک به ۲۰ درصد گازهای مشعلی بود که در کل کشور سوزانده می‌شد.

شرکت نفت فلات قاره همچنین با حفظ توان تولیدی خود تعهدات تامین میزان نفت صادراتی را جامه عمل پوشاند. این شرکت در حال حاضر ۶ نوع مختلف نفت از مجموع هشت نوع نفت کشور را تولید می‌کند که در کل حجم نفت صادراتی کشور را به خود اختصاص داده است.

شناور

خلیج فارس فانوس دریایی فلات قاره

شرکت نفت فلات قاره ایران در سال ۹۳ موفق شد یکی از بزرگ‌ترین ترمینال‌های شناور جهان را به آب بیندازد، ترمینال شناور خلیج فارس (FSU) در واقع یک شناور است که قابلیت ذخیره‌سازی، انتقال و جابه‌جایی نفت را روی دریا دارد. این شناور در خلیج فارس می‌تواند نفت تولیدی میداین سورش و نوروز را دریافت کند و به صورت مستقل از پایانه‌های نفتی کشور به‌منظور صادرات نفت اقدام کند. علاوه‌بر این فناوری شرکت نفت فلات قاره ایران توانسته با به‌کارگیری روش‌های نوین فراآوری مصنوعی

با وجود تداوم روند کاهش بهای نفت

عرضه‌کنندگان به پایان سال امید دارند

واحد رشد نشان می‌دهند. همین مساله همه رونای را در جهت کاهش بهای بازار تقویت کرد و موجب نمودار نزولی بهای نفت شد. این کاهش به قدری شدید بود که انتشار آمار ایجاد مشاغل آمریکا در ماه جولای که ۲۲۵ هزار نفر بود و فراتر از انتظار ۱۸۵ هزار نفر بود نیز این جهجه را خنثی نکرد. این فضای روانی آنچنان شدید بود که کاهش عرضه از سوی برخی تولیدکنندگان آفریقایی در هفته گذشته هم نتوانست آن را خنثی کند. کارشناسان البته معتقدند این کاهش که می‌توانست روند افزایش دکل‌ها را خنثی کند، تأثیر آنچنانی نداشته است و با وجود کاهش بهای نفت روند افزایش تعداد دکل‌ها که از حدود دو ماه پیش آغاز شده همچنان ادامه دارد و این

خود عاملی

۲ جابه‌جایی مهم نفتی در یک هفته

در هفته جاری دو جابه‌جایی مهم در شرکت ملی نفت ایران انجام شد؛ شنبه علی‌کارد، مدیرعامل این شرکت طی حکمی محمد مصطفوی را به‌عنوان مدیر سرمایه‌گذاری و کسب‌وکار شرکت ملی نفت ایران برگزید.

پیشتر مدیر امور سرمایه‌گذاری و تامین منابع شرکت ملی نفت ایران در اختیار خود کارد بود که بعدها نیز با تغییر جارت مدیریتی، وی به‌عنوان معاون مدیرعامل در همین امور انتخاب شد. یکشنبه نیز حمید بور، جانشین سعید حافظی در شرکت نفت فلات قاره ایران شد که دومین شرکت بزرگ نفتی بعد از شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب به شمار می‌رود.

#

در هفته جاری دو جابه‌جایی مهم در شرکت ملی نفت ایران انجام شد؛ شنبه علی‌کارد، مدیرعامل این شرکت طی حکمی محمد مصطفوی را به‌عنوان مدیر سرمایه‌گذاری و کسب‌وکار شرکت ملی نفت ایران برگزید.

پیشتر مدیر امور سرمایه‌گذاری و تامین منابع شرکت ملی نفت ایران در اختیار خود کارد بود که بعدها نیز با تغییر جارت مدیریتی، وی به‌عنوان معاون مدیرعامل در همین امور انتخاب شد. یکشنبه نیز حمید بور، جانشین سعید حافظی در شرکت نفت فلات قاره ایران شد که دومین شرکت بزرگ نفتی بعد از شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب به شمار می‌رود.

بین الملل

سبقت روسیه از عربستان

در فروش نفت به چین

فرهیختگان فوربس در تحلیلی به برتری روسیه در صادرات نفت به عربستان اشاره کرد و نوشت: «روسیه عربستان سعودی را در صادرات نفت به چین به‌عنوان بزرگ‌ترین صادرکننده نفت به این کشور به چالش کشیده است. در واقع روسیه از ماه می ۲۰۱۵ تاکنون، هفت بار نفت بیشتری نسبت به سعودی‌ها به چین صادر کرده است.

براساس آمار منتشره از سوی اداره گمرک چین، صادرات نفت روسیه به چین ۴۲ درصد افزایش یافته و به ۲۲ میلیون تن از ماه ژانویه تا می رسیده است.

در همین مدت صادرات نفت سعودی‌ها به چین به ۲۱ میلیون و ۸۰۰ هزار تن رسید. البته داستان این تفاوت کوچک صادرات نفت روسیه نسبت به سعودی‌ها در نیمه اول سال نیست، بلکه افزایش صادرات نفت روسیه نسبت به چین در طول پنج سال گذشته است که در واقع با افزایش ۵۰۰ هزار بشکه‌ای در روز، دو برابر شده است. در ابتدای دهه جاری، صادرات نفت سعودی‌ها به چین حدود ۲۰ درصد بود، در حالی که صادرات نفت خام روسیه زیر هفت درصد بود. این‌طور که به نظر می‌آید روسیه با راه‌اندازی خط لوله نفت روسیه – چین تصمیم به پیشی گرفتن از سعودی‌ها در صادرات نفت به این کشور دارد.

با این خط لوله روسیه نفت خود را به‌طور آنی به چینی‌ها تحویل می‌دهد، در حالی که عربستان باید نفت خود را مسافر سفر دریایی ۶ هزار و ۵۰۰ مایل دریایی کند تا بتواند پس از سه هفته یا بیشتر به چین برسد.

سگرگی آندروپوف، معاون مدیرعامل ترانس نفت، مونوپولی صادرات نفت روسیه در ماه مارس عنوان کرد که چین آماده واردات ۲۷ میلیون تن نفت خام روسیه در سال ۲۰۱۶ از مسیر خط لوله شرقی سبیری – اقیانوس آرام (ESPO) است. در ماه می، شرکت دولتی نفت چین موسوم به سی‌ان‌پی‌سی، به‌عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت و گاز اعلام کرد که قصد دارد دومین خط لوله خانگی نفت خود را برای افزایش عرضه نفت روسیه و رساندن آن به داکینگ شهر شمالی چین برپا کند. این خط لوله ۹۴۲ کیلومتری موازی با خط لوله ESPO می‌تواند به صورت مشترک ۳۰ میلیون متریک تن نفت در سال به چین ارسال کند.

خبرگزاری بلومبرگ هم به روابط انرژی بین دو همسایه (بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت در همسایگی بزرگ‌ترین مصرف‌کننده پس از آمریکا) اشاره کرد و گفت این روابط به سمت عمیق‌تر شدن پیش می‌رود و دلیل آن ارسال نفت روسیه از مسیر خط لوله ESPO به چین از سال ۲۰۱۱ است. افزایش صادرات نفت روسیه به چین تأثیرات ژئوپلیتیک بسیاری برای جهان دارد، چراکه روسیه هنوز از همدستی آمریکا و اروپا برای تحریم نفت این کشور بر سر منازعات اوکراین رنج می‌برد.

نیاز به پول نفت عاملی برای سبقت

روسیه در همین حال به پول نفت نیاز دارد تا بتواند روند رو به پایین بهای نفت را جبران کند؛ چراکه نیمی از درآمدهای این کشور از محل صادرات نفت و گاز طبیعی تامین می‌شود، هر چند که دولت روسیه این میزان را بسیار کمتر می‌داند. در دو سال گذشته بهای نفت به دلیل عرضه بیش از حد در بازار کاهش یافته است که بسیاری از تحلیلگران آن را وابسته به تولید نفت شیل آمریکا می‌دانند.

در همین حال کسانی که بازار را برای دهه‌های متوالی در دست داشته‌اند، از جمله اعضای اوپک و از همه مهم‌تر عربستان سعودی که سرشته این گروه است، با وجود آنکه بیشتر با به بازی گرفتن تولید و کاهش آن قیمت‌ها را افزایش می‌دادند، حالا برای حفظ سهم خود از بازار به‌ویژه بازار اروپا و آسیا، تولید خود را افزایش چشمگیری داده‌اند.

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت.

تعادل روی خط ۴۰ دلار

اما در هفته گذشته این تعادل روی ۴۰ دلار بود و بهای نفت خام با کاهش به زیر ۴۰ دلار برای اولین بار از ماه آوریل رکورد ۴۰ دلاری خود را از دست داد. دو هفته پیش بهای نفت خام آمریکا قیمت ۴۱ دلار و ۸۵ سنت را تجربه کرد در حالی که برنت ۴۴ دلار و ۱۹ سنت بود.

عربستان سعودی هم از طرفی در رقابت خود با ایران در تلاش مضاعف است. حالا روسیه هم در این رقابت آسیا وارد شده است. آخر هفته گذشته، شرکت سعودی آرامکو عربستان سعودی، بزرگ‌ترین صادرکننده نفت جهان، بهای نفت خام عرب سیک برای بازار آسیا را به بیشترین میزان در ۱۰ ماه گذشته کاهش داد.

رسانه‌ها گزارش کردند که این اقدام عربستان سعودی، هیچ تصمیمی برای بازگشت به روند گذشته خود ندارد چراکه بازیگر مهم دیگر اوپک یعنی ایران، عزم مصمم برای بازپس‌گیری سهم خود از بازار دارد و در این راه از هیچ کاری دریغ نمی‌کند.

به هر ترتیب دیگر کنترل بازار با بازی قیمت دوران خود را پشت سر گذاشته و تولیدکننده‌های همچون عربستان نمی‌تواند بسا به بازی گرفتن تولید و بهای نفت آن را تحت کنترل خود درآورد. حالا سهم بازار نقش بزرگی در بازار بازی می‌کند و در این رقابت باید از هر روشی برای به دست آوردن مطلوب خریداران استفاده کرد.

دیگر دنیای ساده فروشندگان و سوداگران جایی برای بازی ندارند و حالا برای بقا در بازار پر گرینه باید جنگید و این جنگ آسانی نیست.

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت

روسیه هم که می‌خواست از این بازی عقب نماند، دست از کار نکشید و تا توانست تولید خود را افزایش داد که این اقدامات به مازاد عرضه دامن زد. بهای نفت خام برنت در ماه جولای ۲۰۱۴ به‌طور متوسط به ۱۰۷ دلار در هر بشکه رسید که آن ماه سیزدهمین ماه پیاپی بود که بهای برنت بین ۱۰۷ تا ۱۱۲ دلار نوسان داشت